

meget underordnet Redaktionsspørgsmaal, som vi let skulle enes om. Dernæst maa jeg gjøre opmærksom paa, at der jo ikke staar i Lovforslaget, at Salg af Mælk eller Udlevering af Mælk skal forbydes, fordi der indtræder et eller flere Tilfælde af den Art, som Loven beskæftiger sig med, men der staar i Lovforslaget, at det kan forbydes, og at det kan forbydes, indtil der er truffet de fornødne Foranstaltninger for at forhindre Smitte. Hvis Forholdene altsaa allerede i Forveien af sig selv ere saaledes, at der ingen Smittefare er, saa er der jo heller ikke i denne Lov nogensomhelst Nødvendighed for, at Paabud skal gives. Men ogsaa det hører jo til den Slags Ting, som man, hvis man ikke finder det tilstrækkelig tydelig udtalt, vistnok let vil kunne enes om at omredigere, hvorved det vil træde tilstrækkelig tydelig frem.

Hvad angaar Spørgsmaalet om Epidemilovens Erstatning, vil jeg indrømme, at ganske vist har den sine Mangler, og det er der, om jeg saa maa sige, gjort Væsen nok af allerede i Pressen. Men jeg vil dertil sige, at hvad man nu end ellers kan sige paa Epidemiloven, saa er den dog et stort Fremskridt, sammenlignet med, hvad der tidligere gjaldt, og hvad man tidligere havde. Der kan være Bestemmelser i den, som kunne være mindre heldige, og hvis Følger man ikke fuldstændig har overset, men saadanne Mangler kommer der altid ind i en Lov af et vist Omfang, og det er derfor ikke berettiget at støtte en almindelig Fordømmelse over Epidemiloven paa saadan Noget. En af de Indvendinger, man har fremført mod Epidemiloven, er den, at man her i Folkeetinget udfjød den Bestemmelse i Epidemiloven, som Regjeringen havde foreslaet, nemlig at Lægen og Politimesteren foreløbig kunde sætte disse Foranstaltninger i Værk, naar man frygtede for, at der ikke var Tid til at indhente Sundhedskommissionens Betænkning. Denne Tanke, som den sidste ærede Taler udtalte, nemlig at Fremgangsmaaden, saaledes som Epidemiloven ordnede det, er for langsom, og at Forholdsreglerne undertiden komme for sildig, har jeg søgt meget stærkt at forsægte her i dette Thing, men det vilde man ikke gaa ind paa. Man mente, at naar Lægen i Forening med Politimesteren fik Lov til, forinden Sundhedskommissionen, hvor der jo sidder kommunale Elementer, var hørt, at gaa til at træffe saadanne Forholdsregler, vilde det let kunne lede til store Udgifter osv. Nok sagt, denne Bestemmelse i Regjeringens Forslag mødte meget stærk Modstand her og blev udstemt her, saa er det en Mangel i Epidemiloven,

da er det en Mangel, som hidrører fra dette Things Behandling af den. Naturligvis er det ikke min Mening hermed at sige, at det i og for sig var urigtigt, hvad Thinget gjorde, thi der kan jo anføres mange Grunde fra begge Sider, hvad Enhver kan se, og det er derfor en Skjønssag, hvad man, naar Alt kommer til Alt, vil anse for rigtigst. Men jeg gjør kun denne Bemærkning for at gjøre opmærksom paa, at denne Kritik af Epidemiloven ikke er noget Nyt, thi det er et Spørgsmaal, som blev meget stærkt overbetet og debatteret frem og tilbage, og hvor man slutelig kom til det Resultat, som jeg nu har nævnt. Ligeledes skal jeg gjerne indrømme, at der i og for sig kan være andre Punkter i Epidemiloven, f. Ex. dens § 22, som kunne trænge til Gjennemsyn. Men det, jeg nærmest vil fremhæve, er, at jeg anser det for meget betænkeligt at udfætte denne Lovs Betagelse derefter, fordi denne Lov er beregnet paa at lukke en Smitteilde, som let kan gjøre sig gjældende, og som hyppig paafører Folk Epidemier, og derfor mener jeg, at det hører til den Slags Ting, som man ikke kan gjøre for tidlig. Derfor Sagen antager større Dimensioner, og man vil benytte dette til en gennemgaaende Revision af Epidemiloven i det Hele, kan det jo let hælde, at der ikke kommer Noget ud af Sagen i Aar, og saa vil det jo staa ved det Gamle, nemlig at man mangler Myndighed til at gribe ind mod Smittes Udbredelse gennem Mælk, en Myndighed, som det gennem en lang Erfaring har vist sig at være beslageligt, at man ikke har. Jeg kan derfor ikke Andet end anbefale, at man ikke sætter denne Sag i Forbindelse med større Spørgsmaal, da der derved let kan afstedkommes det beklagelige Resultat, at dette Lovforslag ikke kommer ud i Aar.

Beth: Jeg kan ikke negte, at det er med en vis personlig Tilfredsstillelse, at jeg har hørt de mange og store Indvendinger, der ere fremkomne mod Epidemiloven af 20de April forrige Aar fra de ærede Medlemmer saavel fra Nyborg (N. Jensen) som fra Kallundborg (M. Sørensen) og Mors (C. Ravn), der have havt Ordet her i Dag i denne Sag. Jeg kan ikke negte, siger jeg, at dette har været mig paa en vis Maade en personlig Tilfredsstillelse, da jeg advarede mod denne Lov, da den var under Forhandling, og modsatte mig den til det Sidste, saa længe jeg kunde. Naar der nu er Spørgsmaal om her ved det foreliggende Lovforslag at give saadan en lille Stedfortræder for det Forslag til Lov om Fælles- og Andelsmeierier, der var forelagt i forrige Samling, men ikke